

**ArcheoPro rapport
Nr. 13034**

**Heierhof 25, Baarlo
Gemeente Peel en Maas**

**Een cultuurhistorische analyse
en waardebeoordeling**

Rob Paulussen

Juli 2013

ArcheoPro

ArcheoPro rapport Nr. 13034

Heierhof 25, Baarlo Gemeente Peel en Maas

Een cultuurhistorische analyse en waardebepaling

Colofon

Opdrachtgever: Dhr. H. Coenen, Heierhof 25, Baarlo
Status: versie 09-07-2013

Projectcode : 12-267
Bevoegd gezag: Gemeente Peel en Maas
Opslagplaats documentatie: ArcheoPro

Auteur: Rob Paulussen,
Projectleider: Rob Paulussen
Projectmedewerker: Joep Orbons
Onderaannemers: n.v.t.
Autorisatie: Rob Paulussen

ISSN : 1569-7363

Uitgegeven door ArcheoPro
© Copyright 2013 ArcheoPro, Eijsden

ArcheoPro

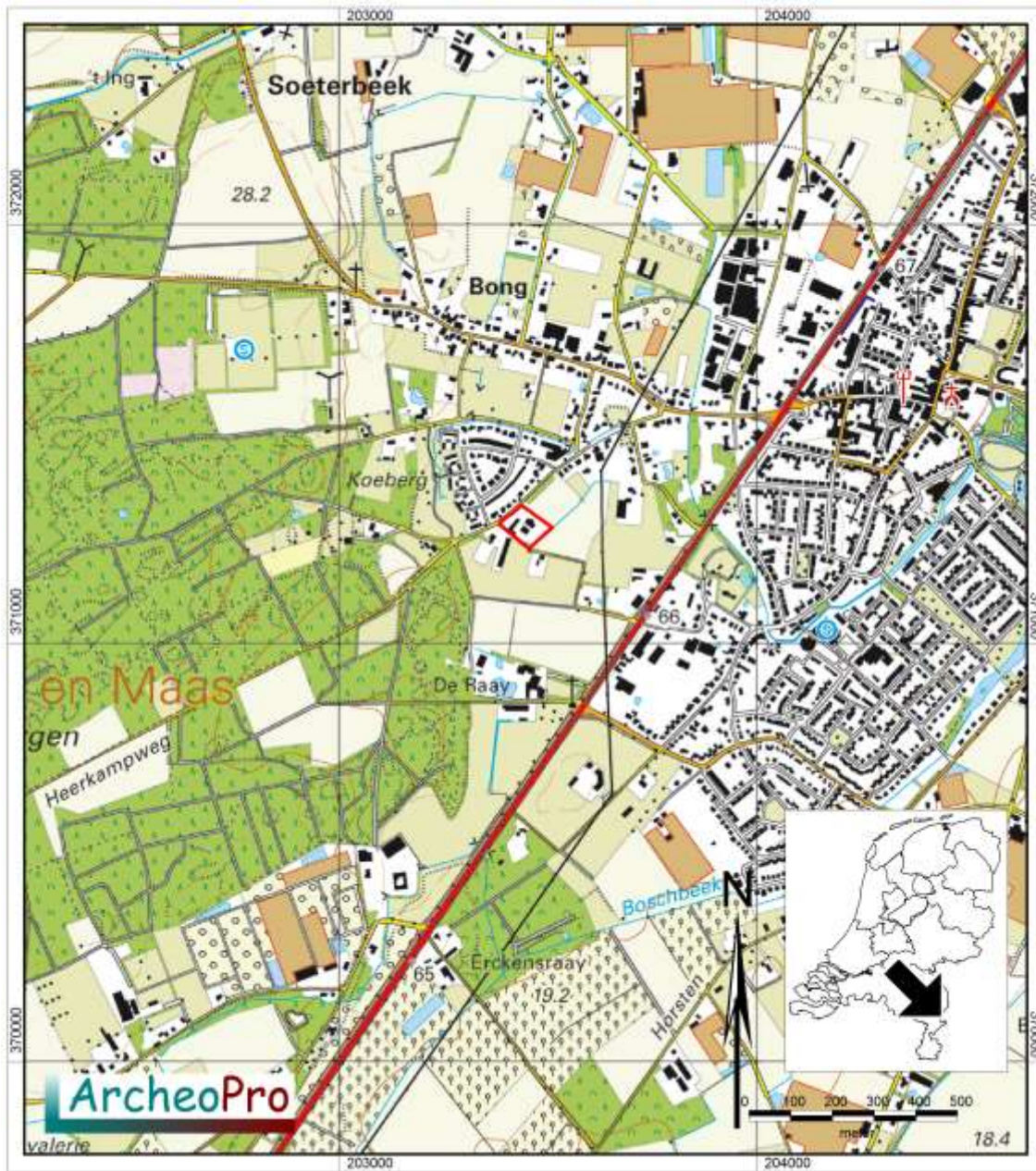
Sint Jozefstraat 45
NL 6245 LL Eijsden
Nederland

Tel : 0(0 31) 43 3672586
Fax: 0(0 31) 43 3672585

Kamer van Koophandel Limburg: 14117581
e-mail: info@archeopro.nl
www.archeopro.nl

Inhoudsopgave

1 Inleiding	5
1.1 Algemeen	5
1.2 Locatiegegevens	5
1.3 Onderzoeksmethodiek	5
2 Korte ontwikkelingsgeschiedenis van Baarlo	7
2.1 Historische ontwikkeling	7
2.2. (Cultuur)landschappelijke ontwikkeling	8
2.2.1 Dekzandgebied	8
2.2.2 Maasterrassengebied	8
3 Beschrijving van het onderzochte object	10
4. Cultuurhistorische waarden	16
5 Conclusies en aanbevelingen	17
5.1. Conclusie	17
5.2 Aanbeveling	17
Bibliografie	18
Bronnen	18
Literatuur	18
Bijlage 1. Fotoreportage	19

Figuur 1: De ligging van het plangebied (rood omlind).

1 Inleiding

1.1 Algemeen

- Opdrachtgever: Dhr. H. Coenen, Heierhof 25 te Baarlo
- Aanleiding: Reparatie van het vigerende bestemmingsplan ter legalisatie van een woningsplitsing (kadastraal en op basis van een gemeentelijke bouwvergunning geëffectueerd in 1992; zie figuur 2)
- Datum uitvoering veldbezoek: 22 juni 2013
- Bevoegd gezag: Gemeente Peel en Maas
- Bewaarplaats documentatie: ArcheoPro

1.2 Locatiegegevens (zie figuur 1)

- Provincie: Limburg
- Gemeente: Peel en Maas
- Plaats: Baarlo
- Toponiem: Heierhof 25
- Status: het pand heeft geen monumentale status en maakt evenmin deel uit van een beschermd gezicht.
- Globale ligging: Het plangebied ligt globaal ten zuidwesten van de kern van Baarlo en ten zuiden van de kern Koeberg.
- Hoekcoördinaten plangebied:
 - o 203386 / 371226
 - o 203386 / 371329
 - o 203511 / 371329
 - o 203511 / 371226
- Oppervlakte plangebied: 0,66 ha
- Eigendom: particulier
- Grondgebruik: wonen, agrarisch

1.3 Onderzoeksmethodiek

Op 22 juni 2013 is door ArcheoPro een cultuurhistorische analyse (CHA) uitgevoerd voor een terrein aan de Heierhof te Baarlo. Door de cultuurhistorische analyse worden de aanwezige cultuurhistorische waarden in het plangebied in kaart gebracht. Ze geeft een inventarisatie en omschrijving van de belangrijkste cultuurhistorische waarden van het plangebied.

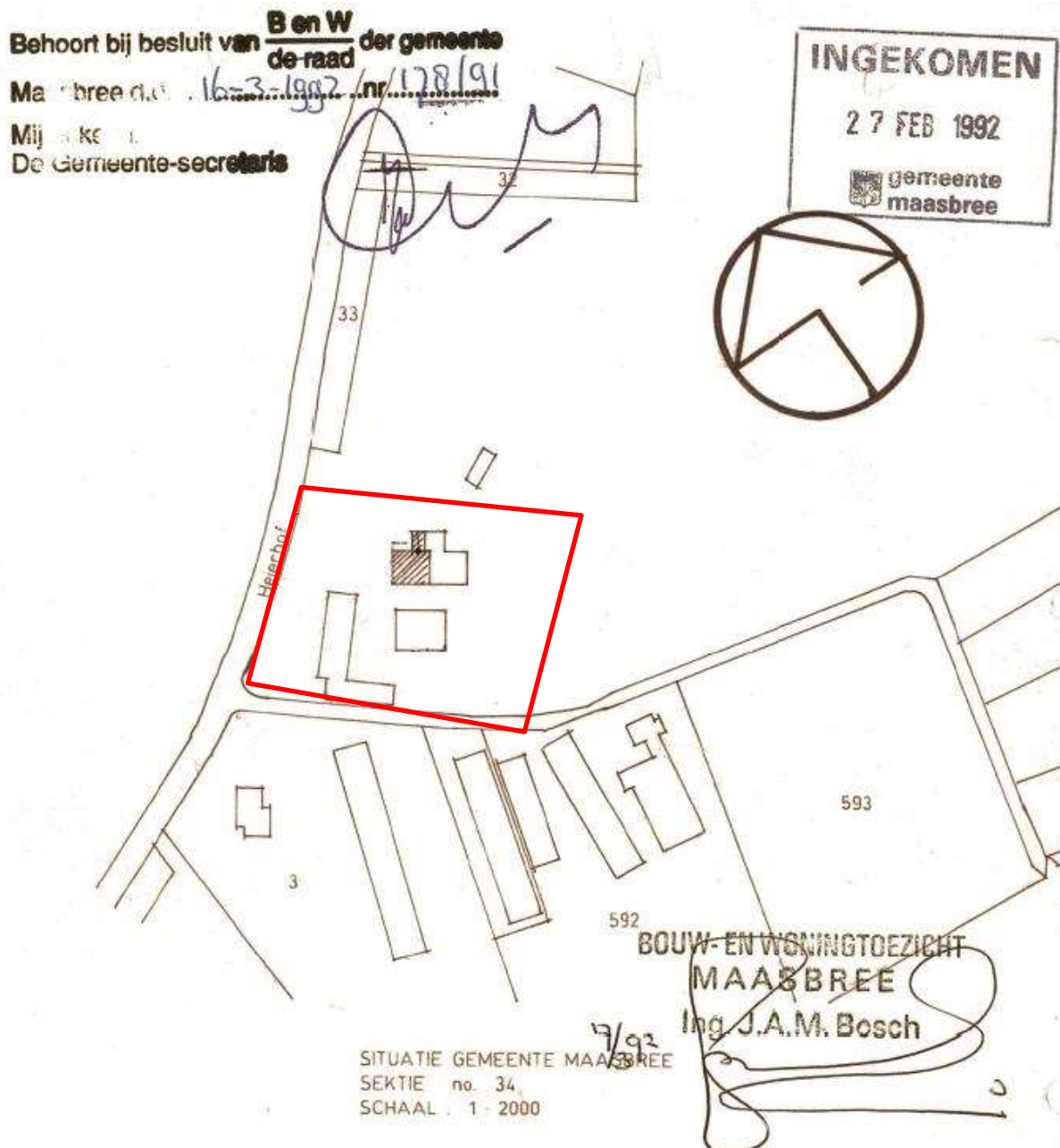
De cultuurhistorische analyse bestaat uit twee onderdelen: een bureaustudie en een veldbezoek.

Tijdens het bureauonderzoek wordt door de bestudering van beschikbare bronnen, kennis vergaard omtrent de bodem en geologie van het onderzoeksgebied en de hierin bekende en te verwachten cultuurhistorische waarden.

Hierbij zijn de volgende bronnen geraadpleegd (voor bronvermelding, zie ook literatuurlijst):

- Actueel Hoogtebestand Nederland (AHN)
- Atlas van topografische kaarten Nederland 1955-1965, 1:50.000
- Archis II
- Grote historische atlas van Nederland 1:50.000 1838-1857 (Deel Zuid)
- Grote historische topografische atlas van Nederland, provincie Limburg 1:25.000 1894-1926
- Kadastrale minuutplan met aanwijzende tafels, 1832
- Landschappen van Maas en Peel, J. Renes, 1999
- Tranchotkaart 1805

Tijdens het veldbezoek wordt het object uitvoerig gefotografeerd en wordt de omgeving waarin het object zich bevindt, bestudeerd. Het onderzoek is uitgevoerd door drs. R.P.A. Paulussen (historisch geograaf)

Figuur 2: Uitsnede van de vergunde bouwtekening waarop de woningsplitsing is goedgekeurd d.d. voorjaar 1992. Het plangebied is in rood omlind.

2 Korte ontwikkelingsgeschiedenis van Baarlo

2.1 Historische ontwikkeling

Baarlo ligt ongeveer 8 kilometer ten zuiden van Venlo op de westoever van de Maas. Het dorp Baarlo is ontstaan op de grens van het lage Maasterras en een hoger gelegen dekzandgebied (het Peelblok). Vanwege de gunstige landschappelijke ligging kent Baarlo een lange bewoningsgeschiedenis. De oudste vondsten gaan terug tot het mesolithicum. Maar onderzoek heeft ook aangetoond dat er ten westen van het dorp nederzettingen lagen uit het late prehistorie.

In de Romeinse tijd bevond zich in dit gebied de weg tussen Tongeren en Nijmegen, de exacte ligging van de weg ter hoogte van Baarlo is niet bekend. Misschien is de Hummerenweg ten oosten van het onderzoeksgebied de opvolger van de Romeinse weg, aangezien deze gelegen was op de rand van het Maasdal en de contouren daarvan volgde. Dit is niet meer dan een veronderstelling en ook het recente onderzoek van RAAP naar de Romeinse weg op de westoever van de Maas heeft hier geen nieuw licht op laten schijnen (Janssens, 2011). Ook in Baarlo hebben de Romeinen sporen achtergelaten. Bij de Kerk van Baarlo is in de 19de eeuw een pot met Romeinse munten uit de 1ste tot en met de 3de eeuw na Chr. gevonden (waarnemingsnummer 30.208). Op circa 650 m ten oosten van het onderzoeksgebied zijn aan het einde van de 19de eeuw urnen en crematieresten uit de periode vanaf de late bronstijd tot en met de laat Romeinse tijd gevonden (waarnemingsnummer 30.199). In de jaren '50 van de vorige eeuw werden aan de Maasstraat nederzettingenresten aangetroffen waaronder dakpanfragmenten en aardewerk (waarnemingsnummer 29.910).

De Romeinse nederzettingen in deze streek bereikten hun grootste omvang in de 2de eeuw. Vanaf de 3de en 4de eeuw raakte het gebied grotendeels ontvolkt. Daarbij gingen ook de ontginningen uit de Romeinse tijd grotendeels verloren. De bewoning concentreerde zich vervolgens voornamelijk in het rivierdal van de Maas. Vanaf de 8ste eeuw raakte het Maasdal weer bevolkt, waarbij sprake was van een verspreid vestigingsgebied. De kleinere nederzettingen Soeterbeek en Bong, gelegen ten westen van het dorp, werden Baarlose buurtschappen.

De oudste historische vermelding van Baarlo dateert uit 1219. Baarlo was toen een heerlijkheid en behoorde tot het Graafschap Kessel. De naam Baarlo, die in het verleden op verschillende wijzen werd uitgesproken en geschreven, komen we tegen als Barlo, Barle en Baerlo. De naam is afgeleid van ba(a)r en lo: een kaal bos, dunbeboste streek; aldus een plaats die geschikt is voor een snelle rooiing en bewoning (van Berkel & Samplonius, 2007). Deze kale plek is ongetwijfeld de plaats waar nu de kerk staat. Deze ligt duidelijk op een verhoogd terrein t.o.v. de omgeving (kerkberg). Mogelijk is Baarlo als stedelijke kern nog ouder. In Baarlo staat een kerk gewijd aan Sint Petrus. Sint Petrus was een populaire patroonheilige in de vroege middeleeuwen. Aangezien patroonheiligen erg aan de mode onderhevig zijn geweest, kan verondersteld worden dat de Baarlo een vroegmiddeleeuwse oorsprong heeft (Renes, 1999, 302).

In 1278 ging het graafschap over naar de hertog van Gelre. In de 16de eeuw kwam Baarlo onder Spaans gezag tot het in 1702 in Staatse handen viel. In de 18de eeuw behoorde het eerst tot de Oostenrijkse Nederlanden en daarna tot Frankrijk.

Tot in de 18de eeuw was Baarlo een redelijk zelfstandige en afzonderlijke eenheid, maar in de Franse tijd werd Baarlo samengevoegd met Maasbree en Blerick. De samenvoeging leidde nog lang tot een interne strijd tussen de drie kernen wat resulteerde in het op gezette

tijdstippen verplaatsen van het gemeentehuis tussen de drie kerkdorpen en het constant wijzigen van de gemeentenaam. Door de annexatie van Blerick bij Venlo en werd de interne rivalisering beëindigd (Renes, 1999, 164).

Pas in 1815 werd Baarlo deel van Nederland.

2.2. (Cultuur)landschappelijke ontwikkeling

Baarlo ligt op de rand van het dekzandgebied en de Maasterrassen. Cultuurlandschappelijk hebben beide gebieden een andersoortige evolutie gekend. Omdat Baarlo op het snijvlak van beide ligt, hebben beide gebieden hun invloed gehad (figuur 3).

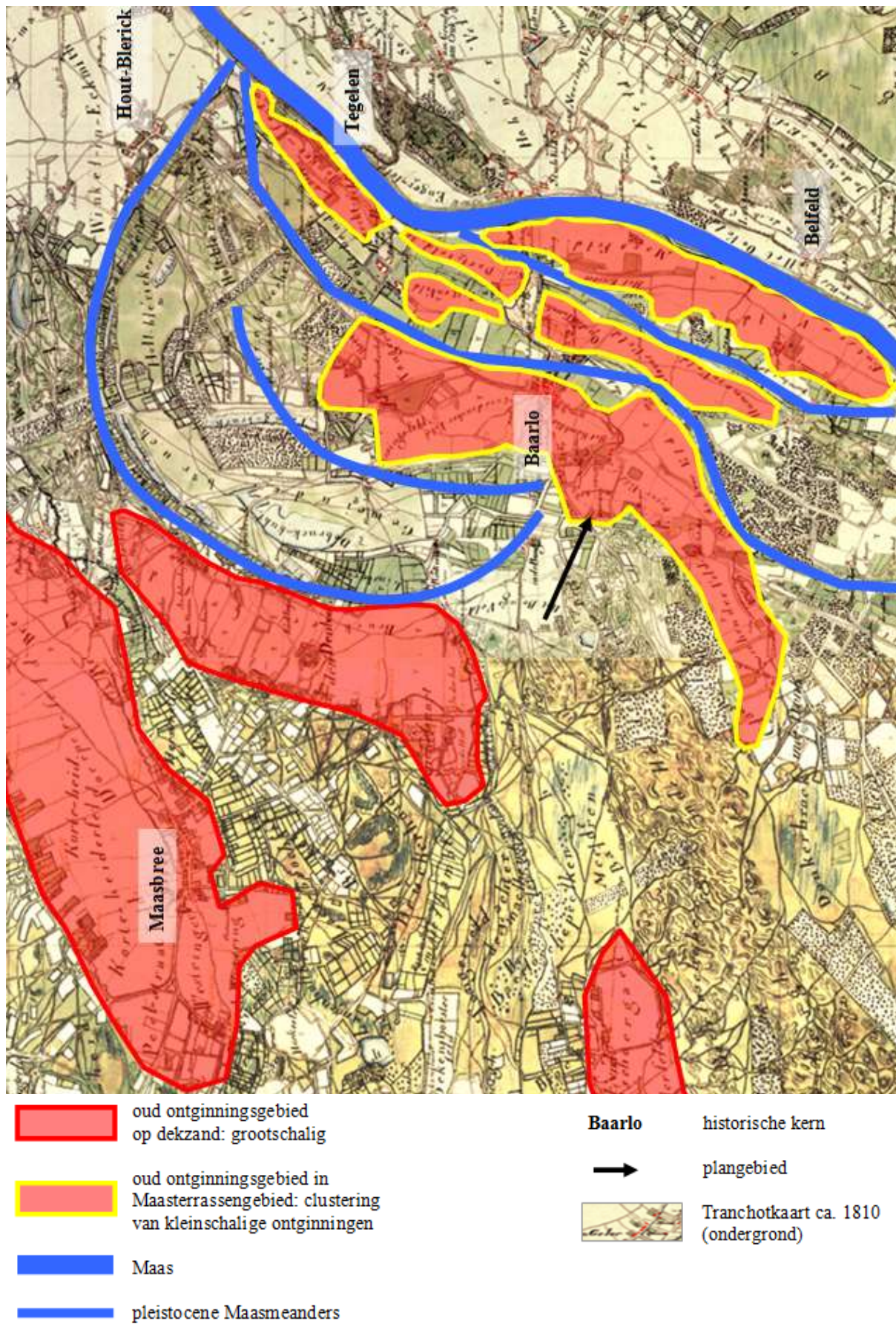
2.2.1 Dekzandgebied

In het dekzandgebied waren de mogelijkheden om akkerland aan te leggen beperkt. Vooral door de zeer uitgestrekte natte gebieden. Tot in de 19de eeuw was het akkerland grotendeels beperkt tot de hogere delen van het landschap, zoals de dekzandwellingen. De omvang van de hogere delen bepaalde of de ontginning ter plaatse beperkt bleef tot een enkele boerderij of dat het geheel kon uitgroeien tot een dorp of gehucht. Bij de grotere ontginningsgebieden worden doorgaans niet alleen een reeks gehuchten aangetroffen, maar ook een dichtbebouwd kerkdorp. Maasbree is hier een mooi voorbeeld van. Maasbree is een kerkdorp centraal gelegen in het ontginningsgebied. Rond Maasbree ligt een aantal gehuchten (Tongerlo, Dubbroek en Soeterbeek) die in de 19de eeuw door heide- en bosgebieden van het centrale cultuurgebied waren gescheiden.

2.2.2 Maasterrassengebied

Het cultuurlandschap van de Maasterrassen vertoont een grotere variatie. De structuur ervan wordt bepaald door de resten van oude (pleistocene) rivierbeddingen waartussen hogere ruggen liggen. In de lagere delen van het landschap ontstond vennen of wei-, gras- en hooilanden (afhankelijk van de afwatering). De akkerlanden lagen op de hogere delen van het landschap. De nederzettingen ontstonden doorgaans op de grens van de akkerland en de betere graslanden.

Baarlo ligt op een soort 'eiland' tussen de Maas en een pleistocene Maasmeander. Het cultuurlandschap is uitermate kleinschalig en bestaat uit een reeks kleine velden en enkele ontginningen. Baarlo zelf is het enige dorp op dit 'eiland'. Een aantal van de ontginningen bevatte een grotere vrijstaande boerderij, al dan niet omgracht. Enkele van deze omgrachte boerderijen groeiden later uit tot een landgoed. Zo ligt op niet al te grote afstand van dit object landgoed De Raay. In de volksmond worden al deze grote boerderijen en landgoederen ook wel 'kasteel' genoemd, maar slechts één mag terecht de benaming kasteel dragen (huis Baarlo), alle anderen zijn herenboerderijen of landgoederen. De grote ontginningsgebieden zoals die in het dekzandgebied voorkomen, zijn in het Maasterrassengebied niet voorhanden.

Figuur 3: Uitsnede van de Tranchotkaart met daarop de oude ontginningsgebieden.

3 Beschrijving van het onderzochte object

De bron met de oudste vermelding van de bebouwing binnen voorliggend plangebied is een schilderij van de hand van H. Windhausen (vermoedelijk Henricus Josephus Paulus Windhausen, °19 mei 1903 – †4 oktober 1944); zie figuur 4. Windhausen heeft begin 20ste eeuw, kijkend vanuit het noordoosten, de oude boerderij van het type hallehuis afgebeeld. Kenmerkend zijn de relatief lage zijgevels met de lange afhangende dakvlakken. Op de kopgevel is middels muurankers het jaartal 1661 gemaakt. Het wit gepleisterde gebouw links ligt buiten het plangebied. De overige bebouwing die rechts afgebeeld is, dateert uit het begin van de 20ste eeuw. Deze wordt later beschreven.

Figuur 4: Foto van het schilderij van Windhausen 'Heierhof 25'.

Het op het schilderij van Windhausen afgebeelde bouwvolume komt nagenoeg volledig overeen met het bouwvolume zoals dat op de kadastrale minuut uit circa 1832 is afgebeeld (figuur 5, links). Het betreft een volume met aan de achterzijde enkele uitbouwen, vermoedelijk ten behoeve van opslag. Op de kadastrale minuut was de oostelijke uitbouw nog niet verlengd tot aan de oostelijke kopgevel, ten tijde van het schilderij (begin 20ste eeuw) had de uitbreiding reeds plaatsgevonden.

Op merkelijk is wel dat een andere oude kaart uit begin 19de eeuw (de Tranchotkaart uit ca. 1810) meerdere bouwvolumes weergeeft (figuur 5, rechts). Twee daarvan zijn evenwijdig aan de Heierhof, één staat er bijna loodrecht op. Op basis van de omvang van de volumes wordt verondersteld dat het meest noordelijk volume de oude boerderij betreft en dat de twee andere volumes bijgebouwen dan wel stallen zijn.

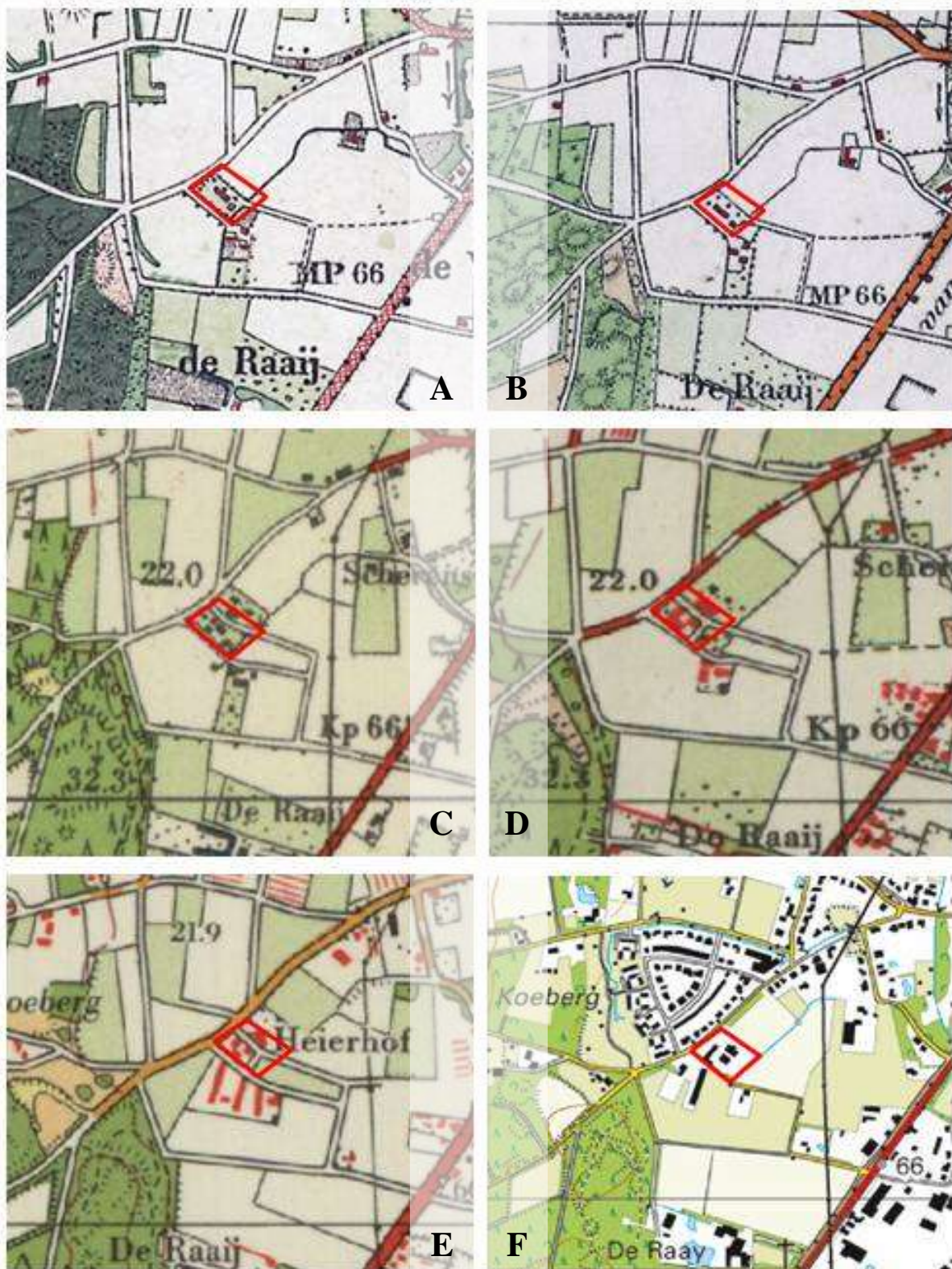
Figuur 5: Uitsnede van de oude kaarten; links de kadastrale minuut uit ca. 1832 en rechts de Tranchotkaart uit ca. 1810. Het plangebied is telkens rood omljnd.

Tot het begin van de 20ste eeuw (ca. 1925) heeft het plangebied weinig doorgemaakt (figuur 7A en 7B). Omstreeks 1926 heeft met ten noorden van de oude hallehuisboerderij een nieuw langgevelboerderij gebouwd. Het muurornament in de kopgevel verwijst daar nog naar (figuur 6). De oude boerderij bleef echter nog bestaan en in gebruik.

Figuur 6: Oostelijke topgevel van de nieuwe boerderij. Het ornament geeft het bouwjaar 1926 weer. Foto R. Paulussen d.d. 22 juni 2013.

In 1944 is de oude boerderij door oorlogsgeweld afgebrand. Een foto van direct na de oorlog geeft het desolate beeld van de vernielde boerderij weer (figuur 8). De contouren van de oude boerderij alsook de westelijke kopgevel staan nog recht. De structuur van de huidige bijgebouwen en nieuwe boerderij is medio 20ste eeuw reeds aanwezig. Deze structuur is op de recentere topografische kaarten uit de jaren 1950 ook steeds te zien (kaarten van 1954 en 1958, figuren 7C en 7D).

Figuur 7: Uitsnede van verschillende oude kaarten uit 1905 (A), uit 1925 (B), uit 1954 (C), uit 1958 (D), uit 1967 (E) en uit 2011 (F). Het plangebied is telkens rood omlijnd.

Figuur 8. Luchtfoto van het plangebied met de oorlogsschade aan de vrijwel verdwenen oude boerderij. Jaartal onbekend, maar vermoedelijk omstreeks 1945.

Na WO II is de oude boerderij geheel afgebroken. Hierbij zijn de fundering en eventuele kelders niet gesloopt. De bouwmaterialen zijn her en der in de bijgebouwen hergebruikt. Zo is de afdak naast de paardenstal gesloten met oude veldbrandstenen in halfsteensverband, zijn hier en daar oude kozijnen hergebruikt en zijn een aantal oude balken bij de verbouwing van de noordelijk gelegen bijgebouwen ingezet (zie ook de fotoreportage). De paardenstal langs de westelijke Heierhofweg is waarschijnlijk het oudste resterende deel van het complex (vermoedelijk 18^e eeuw). Het muurwerk van de paardenstal is in een afwijkend type rode baksteen met kalkzandmortel in kruisverband opgetrokken.

In 1952/1953 is op de plek van de oude boerderij de nieuwe schuur centraal in het plangebied gebouwd. Deze schuur is blijkens de bouwtekeningen licht gefundeerd op sleuven en heeft een opvallend asymmetrisch dwarsprofiel. Voor de dakconstructie zijn stalen balken gebruik (figuur 9).

*Figuur 9. Luchtfoto van het plangebied.
Bron: Google maps.*

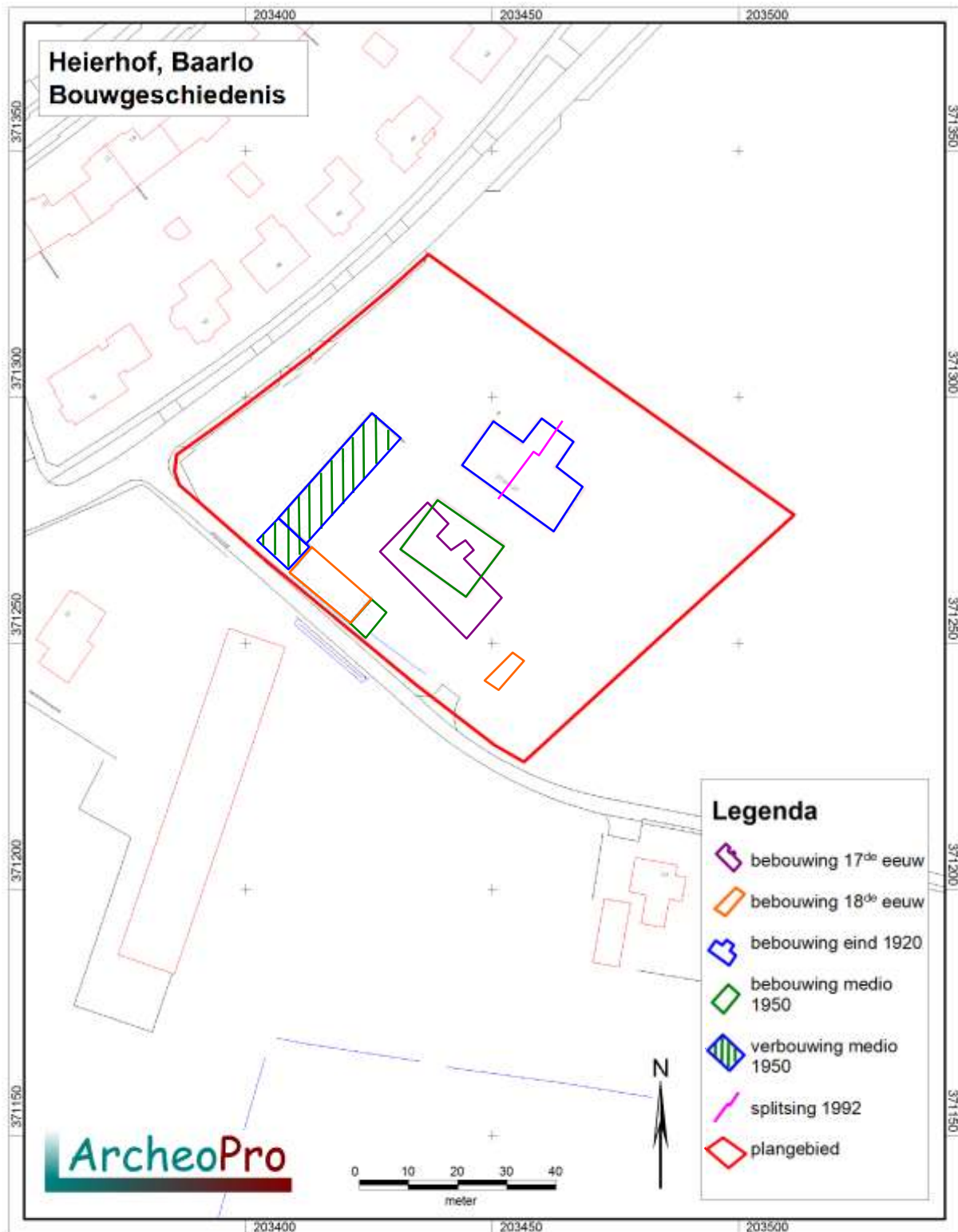

In 1992 is de huidige boerderij officieel op basis van een gemeentelijke bouwvergunning kadastraal opgesplitst in twee wooneenheden. Hierbij is het stalgedeelte van de boerderij verbouwd tot woonhuis. Hierbij zijn de voedersilo's verwijderd en is de afhangende aanbouw langs het stalgedeelte van de boerderij deels gesloopt, zijn nieuwe gaten voor ramen en deuren gemaakt en zijn de oude gaten in de gevel (staldeuren en stalramen) vakkundig dichtgezet met de originele steen. De noordwestelijke zijgevel is hierbij volledig herbouwd.

Figuur 10. foto's van de nieuwe boerderij ten behoeve van de woningsplitsing in 1992 (boven), van tijdens de verbouwing (linksonder) en het eindresultaat (rechtsonder).

Een uitgebreide fotoreportage van het object en de directe omgeving in de staat zoals het zich nu bevindt, is opgenomen in bijlage 1. Een samenvatting van de bouwgeschiedenis van het complex is afgebeeld op figuur 11.

Figuur 11. Bouwgeschiedenis van het complex.

4. Cultuurhistorische waarden

De **architectonische en bouwhistorische waarde** van de gebouwen kan gekoppeld worden. Deze waarde is beperkt.

De bijgebouwen zijn volledig onversierd, hebben een open-kap-constructie (sporenkap) en zijn in de 20ste eeuw op gezette tijdstippen verbouwd en verbeterd, deels met oude materialen (waarschijnlijk van de oude 17^e eeuwse boerderij). Bijzondere stijlelementen zijn behoudens de stiepenfundering (zie fotoreportage) en de bevestigingsconstructie voor de paarden in de paardenstal niet aanwezig.

De nieuwe boerderij is in 1926 gebouwd als langgevelboerderij met een gedeelte voor wonen en een gedeelte voor veestalling en opslag. Bijzondere stijlkenmerken langs de buitengevel zijn de gemetselde friesversiering, de kroonlijst en het hooiluik/raam. Zij typeren het gebouw. De combinatie van woon-stalhuis met daaromheen bijgebouwen is traditioneel. Inpandig is het gebouw volledig modern geconstrueerd met uitzondering van de kapconstructie.

De **cultuurhistorische waarde** is hoog door het gegeven van een langgevelboerderij in deze traditionele vorm en in combinatie met de bijgebouwen, de voorloper in de vorm van een hallehuis en de grote tijdsdynamiek die het ensemble vertegenwoordigt. Dit complex vertegenwoordigt een tijdbeeld van een voor Noord-Limburg kenmerkend kleinschalig, pre-industrieel gemengd boerenbedrijf dat door de tijd heen ondanks de schaalvergroting en rationalisering in de landbouw qua schaal vrijwel ongewijzigd is. Voorts is de locatie van dit complex typerend voor de ligging op de rand van het Maasterrassengebied en de dekzandvlakte en past het in een eeuwenoude sociaal-economische traditie.

De **stedenbouwkundige/landschappelijke waarde** is beperkt. De boerderij Heierhof lag tot medio 20ste eeuw tezamen met enkele andere boerderijen redelijk geïsoleerd in een landelijke omgeving. In de jaren vijftig of zestig van de vorige eeuw zijn de overige historische boerderijen langs de Heierhof gesloopt en vervangen door moderne woonbebouwing en varkens- en kippenstallen. Omstreeks 2000 zijn ook deze stallen op één na weer gesloopt. Met name met de bouw van de woonwijk Heierhof/Kuukven heeft het complex haar oorspronkelijke geïsoleerde karakter verloren.

5 Conclusies en aanbevelingen

5.1. Conclusie

Het plangebied aan de rand van het oude akkercomplex van Baarlo, op de grens van het dekzandgebied en het Maasterrassengebied kent een lange en bijzondere geschiedenis. Het onderzochte complex past perfect in het beeld van kleinschalige pre-industriële agrarische bedrijfsvoering binnen deze gebieden. De meeste waarden liggen dan ook in de ruimtelijke structuur van het complex. De verschillende complexonderdelen zijn door de tijd heen gesloopt, herbouwd of verbouwd, maar blijven binnen de cultuurhistorische kaders. De boerderij heeft daarnaast nog een aantal bijzondere stijlkenmerken: de gemetselde fries, de kroonlijst en het hooiluik/raam. Deze verwijzen naar een duidelijke tijdsgeest en typeren het gebouw.

5.2 Aanbeveling

Het opsplitsen van de nieuwe boerderij en het daarmee omzetten van de stal/opslagfunctie naar een woonfunctie leidt niet tot een aantasting van de cultuurhistorische waarde van het complex maar draagt gezien de grootte van het complex bij aan het behoudt ervan. Voorwaarde hierbij is wel dat de bijgebouwen en de centrale schuur in hun huidige vorm en functie alsmede de bijzondere stijlkenmerken van de langgevelboerderij behouden blijven. Tot op heden is dat het geval.

Bibliografie

Bronnen

Grote historische Provincie Atlas van Nederland; deel 4 Zuid-Nederland 1838-1857 1:50.000. Topografische dienst Wolters Noordhoff Groningen 1990

Grote historische topografische Provincie Atlas Limburg; 1894-1926 1:25.000. Nieuwland Tilburg 2006

Grote topografische atlas van Nederland 1:50.000 Deel 4 Zuid-Nederland. Topografische dienst. Wolters Noordhoff Groningen 1997

Kadastrale minuut 1832 met aanwijzende tafels, (www.watwaswaar.nl)

Kadaster Topografische Dienst, Top25Raster, Top10Vector, GBKN kaarten, Emmen 2008

Luchtfoto, <http://maps.google.nl>

Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, ARCHIS II (Archeologisch Informatie Systeem), <http://archis2.archis.nl/>

Tranchot en v. Muffling, Kartenaufnahme der Rheinlande 1803-1820

Twaalf provinciën, 2007. Atlas van topografische kaarten. Nederland 1955-1965. Uitgeverij twaalf provinciën. Landsmeer.

Literatuur

Berkel G. van & K. Samplonius, 2006, *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.

Hupperetz W. (red.), 2005, *Kastelen in Limburg*.

Janssens M., 2011, *De Romeinse weg op de westoever van de Maas. Van Ittervoort tot Geysteren. Provincie Limburg; archeologisch vooronderzoek: een bureauonderzoek, verwachtingskaart en Plan van Aanpak*. RAAP-rapport 2090.

Kuiper M., 2006/2007, *Atlas van topografische kaarten Nederland, 1955-1965*.

Renes, J., 1999, *Landschappen van Peel en Maas. Een toegepast historisch-geografisch onderzoek in het streekplangebied van Noord- en Midden-Limburg*. Maaslandse monografie 9.

Susante J. van & M. Flokstra (red.), 2005, *Kastelen in het land van Kessel*.

Bijlage 1. Fotoreportage

1. De noordzijde (achtergevel) van de nieuwe boerderij.
2. De westelijke kopgevel van de boerderij.
3. De westelijke kopgevel van de boerderij.
4. De zuidgevel (voorgevel) van de nieuwe boerderij.
5. De zuidgevel (voorgevel) van de nieuwe boerderij.
6. De oostelijke kopgevel van de nieuwe boerderij.
7. Detail van sierlijst.
8. Het jaarornament in de oostelijke kopgevel.
9. Het hooiluik/raam.
10. De oostelijke kopgevel van de schuur.
11. De zuidgevel van de schuur.
12. De westelijke kopgevel van de schuur.
13. De noordgevel van de schuur.
14. Raamdetail uit de westelijke kopgevel.
15. De dakconstructie van de schuur
16. De zuidelijke stallen, noordzijde.
17. De zuidelijke stallen, oost- en zuidzijde.
18. De zuidelijke stallen, zuidzijde.
19. Detail van kozijn.
20. Detail van kozijn,
21. Detail van sierlijst.
22. De westelijke stallen, oostzijde deel zuid.
23. De westelijke stallen, oostzijde deel noord.
24. De westelijke stallen, westzijde deel noord. Linksachter de boerderij.
25. De westelijke stallen, westzijde deel noord. rechtsachter de zuidelijke stallen.
26. Vijf afbeeldingen van de kapconstructie van de westelijke stallen.
27. Vier afbeeldingen van de poeren van de westelijke stallen

1. De noordzijde (achtergevel) van de nieuwe boerderij.

2. De westelijke kopgevel van de boerderij.

3. De westelijke kopgevel van de boerderij.

4. De zuidgevel (voorgevel) van de nieuwe boerderij.

5. De zuidgevel (voorgevel) van de nieuwe boerderij.

6. De oostelijke kopgevel van de nieuwe boerderij.

7. Detail van de sierlijst.

8. jaarornament in de oostelijke kopgevel

9. Het hooluik/raam.

10. De oostelijke kopgevel van de schuur.

11. De zuidgevel van de schuur.

12. De westelijke kopgevel van de schuur.

13. De noordgevel van de schuur.

14. Raamdetail uit de westelijke kopgevel van de schuur..

15. De dakconstructie van de schuur.

16. De zuidelijke stallen, noordzijde.

17. De zuidelijke stallen, oost- en zuidzijde. 18. De zuidelijke stallen, zuidzijde.

19. Detail van kozijn.

20. Detail van kozijn,

21. Detail van sierlijst.

22. De westelijke stallen, oostzijde deel zuid.

23. De westelijke stallen, oostzijde deel noord.

24. De westelijke stallen, westzijde deel noord. Linksachter de boerderij.

25. De westelijke stallen, westzijde deel noord. rechtsachter de zuidelijke stallen.

26. Vijf afbeeldingen van de kapconstructie van de westelijke stallen.

27. Vier afbeeldingen van de stiepen van de westelijke stallen

